

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 30 października 2019 roku

Pozwem z 30 maja 2019 r. (data nadania) M. Z. domagała się zasądzenia na swoją rzecz od (...) Company z siedzibą w S. (Irlandia) kwoty 400 euro wraz z odsetkami ustawowymi od 15 sierpnia 2018 r. do dnia zapłaty oraz kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu powódka wskazała, że przysługuje jej względem pozwanego na podstawie rozporządzenia (WE) nr 261/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. ustanawiającego wspólne zasady odszkodowania i pomocy dla pasażerów w przypadku odmowy przyjęcia na pokład albo odwołania lub dużego opóźnienia lotów, uchylającego rozporządzenie EWG nr 295/91 roszczenie z tytułu opóźnienia lotu w dniu 14 sierpnia 2018 r. na trasie z B. do W. (...), realizowanego przez pozwanego przewoźnika (pozew – k. 3-4v).

W odpowiedzi na pozew strona pozwana (...) Company z siedzibą w S. (Irlandia) wniosła o oddalenie pozwu w całości oraz zasądzenie kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego oraz opłaty skarbowej od pełnomocnictwa według norm przepisanych. W uzasadnieniu pozwany podniósł, że przyczyną opóźnienia skarżonego lotu było opóźnienie związane z wykonaniem innego lotu, bezpośrednio poprzedzającego skarżony rejs. Pozwany podnosił, że gdyby przedmiotowy wcześniejszy lot L. – B. odbył się zgodnie z planem i we właściwym czasie, to nie doszłoby do opóźnienia lotu, którego dotyczył pozew, to jest trasa B. – W., numer (...) (odpowiedź na pozew – k. 15-20).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 14 sierpnia 2018 r. odbył się rejs powietrzny oznaczony numerem (...) na trasie z B. do W., wykonywany przez przewoźnika (...) Company z siedzibą w S. (Irlandia). Przyłot samolotu do portu docelowego uległ ponad trzygodzinnemu opóźnieniu (okoliczności przyznane).

Celem odbycia podróży M. Z. stawiała się do odprawy pasażerów w wyznaczonym przez przewoźnika terminie (dowód: karta pokładowa - k. 6-6v).

Samolot użyty do wykonania lotu numer (...) w dniu 14 sierpnia 2018 r. zgodnie z planem miał obsłużyć 6 lotów, przy czym lot numer (...) był piąty w kolejności. Podczas wykonywania drugiego z lotów w rotacji, to jest lotu FR 9810 na trasie L. – B. doszło do opóźnienia wynikającego z ograniczeń slotowych, narzuconych przez służbę kontroli ruchu lotniczego. Spowodowało to na zasadzie efektu domina opóźnienie pozostałych lotów w rotacji (dowód: oświadczenie analityka kontroli ruchu z tłumaczeniem przysięgłym – k. 33, 34-34v).

W związku z opóźnionym lotem, pismem z dnia 18 grudnia 2018 r. M. Z. reprezentowana przez pełnomocnika wezwała spółkę (...) do zapłaty 400 euro z ustawowymi odsetkami w terminie 7 dni od doręczenia wezwania na wskazany rachunek bankowy (dowód: wezwanie do zapłaty – k. 8).

Stan faktyczny został ustalony na podstawie powołanych wyżej kopii dokumentów i wydruków. Częściowo okoliczności faktyczne nie były przedmiotem sporu (wykonywania przez pozwanego spornego lotu, fakt opóźnienia i to, że przekroczyło ono 3 godziny).

Sąd dopuścił dowód z dokumentów złożonych do pozwu, odpowiedzi na pozew oraz pisma powoda z 3 października 2019 r. na okoliczności w nich zawarte. Jednocześnie pominięciu podlegały wnioski dowodowe zawarte w punktach 1-3 rubryki 8 formularza pozwu, gdyż okoliczności na jakie dowody zostały powołane nie były przez pozwanego kwestionowane (postanowienie – k. 41).

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie w przeważającej części.

W niniejszej sprawie zaistniały przesłanki do wydania wyroku na posiedzeniu niejawnym (art. 148¹ § 1 k.p.c.). Na zgromadzony materiał dowodowy złożyły się wyłącznie dokumenty, kopie dokumentów i wydruki. Charakter tych środków dowodowych nie wymaga rozpoznania sprawy na rozprawie celem przeprowadzenia postępowania dowodowego. Ponadto ani powódka w pozwie, ani pozwany w odpowiedzi na pozew nie żądali przeprowadzenia rozprawy, co także umożliwiło rozpoznanie sprawy na posiedzeniu niejawnym (art. 148¹ § 3 k.p.c. a contrario).

Podstawą uwzględnienia powództwa był art. 7 ust. 1 litera b) rozporządzenia (WE) nr 261/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r., ustanawiającego wspólne zasady odszkodowania i pomocy dla pasażerów w przypadku odmowy przyjęcia na pokład albo odwołania lub dużego opóźnienia lotów (dalej jako: rozporządzenie). Ochrona na podstawie przepisów powołanego rozporządzenia obejmuje nie tylko pasażerów lotów regularnych, ale również pasażerów lotów nieregularnych, w tym także lotów stanowiących część zorganizowanych wycieczek (motyw piąty rozporządzenia).

Pozwany nie kwestionował samego faktu opóźnienia lotu oraz długości tego opóźnienia. Nie kwestionował również legitymacji czynnej powódki oraz stawienia się przez nią do odprawy skarżonego lotu. Podnosił za to, że do opóźnienia doszło z powodu nadzwyczajnych okoliczności, których nie był w stanie uniknąć.

Przewoźnik lotniczy nie jest zobowiązany do wypłaty rekompensaty, jeżeli może dowieść, że odwołanie jest spowodowane zaistnieniem nadzwyczajnych okoliczności, których nie można było uniknąć pomimo podjęcia wszelkich racjonalnych środków (art. 7 Rozporządzenia nr 261/2004). Rozporządzenia nie stosuje się do pasażerów podróżujących bezpłatnie lub na podstawie taryfy zniżkowej, która nie jest bezpośrednio lub pośrednio dostępna powszechnie. Jednakże ma ono zastosowanie do pasażerów posiadających bilety wydane przez przewoźnika wycieczki lub operatora wycieczki w ramach programu lojalnościowego lub innego programu komercyjnego (art. 3 ust. 3 Rozporządzenia nr 261/2004).

Fakt opóźnienia lotu został przyznany przez pozwanego, który równocześnie powołał okoliczności, mające wyłączać jego odpowiedzialność. Zgodnie ze stanowiskiem przewoźnika, przyczyną opóźnienia było zakłócenie rejsu z L. do B. poprzedzającego skarżony lot, co spowodowało zakłócenie dalszej rotacji.

Przyczyną opóźnienia skarżonego lotu było opóźnienie związane z wykonaniem innego lotu (trasa L. – B.), bezpośrednio poprzedzającego skarżony rejs. Pozwany podnosił, że gdyby przedmiotowy wcześniejszy lot L. – B. odbył się zgodnie z planem i we właściwym czasie, to nie doszłoby do opóźnienia lotu, którego dotyczył pozew, to jest trasa B. – W., numer (...). Argumenty pozwanego nie zasługiwały na podzielenie. Problemy związane z poprzednim lotem w ramach rotacji nie stanowią nadzwyczajnej okoliczności w przypadku skarżonego lotu, lecz pozostają elementem prowadzenia działalności gospodarczej i wiążą się ze znanym przedsiębiorcom ryzykiem. Pomimo trudności związanych z odbyciem lotu przez samolot w jedną stronę, obowiązkiem pozwanego było takie zorganizowanie prowadzonej działalności gospodarczej, które wykluczałoby niemożność przewiezienia pasażerów innym samolotem. Pozwany ponadto nie wykazał, aby podjął próby podstawienia samolotu zastępczego. Tym samym opóźnienie lotu, które wystąpiło w przedmiotowej sprawie wpisuje się w ramy normalnego funkcjonowania przewoźnika lotniczego i wynikało bezpośrednio z takiej, a nie innej organizacji działalności pozwanego (napięty harmonogram lotów, wykorzystywanie tego samego lotu kilkakrotnie w ciągu dnia – co samo w sobie nie jest niczym nagannym), a nie z nadzwyczajnych okoliczności w rozumieniu rozporządzenia 261/2004. Owe „nadzwyczajne okoliczności”, jeśli mają zwalniać przewoźnika z obowiązku wypłaty odszkodowania pasażerom opóźnionego lotu, muszą dotyczyć bezpośrednio danego lotu, nie zaś innych lotów z tego samego dnia, do których jest wykorzystywany samolot wykonujący także dany, skarżony lot. W niniejszej sprawie taka sytuacja nie miała miejsca. Zauważyć przy tym należy, że to pozwanego obciąża ryzyko związane z napiętym harmonogramem lotów i wpisuje się ono w ramy normalnej, zwykłej działalności przewoźnika lotniczego. Taka, a nie inna organizacja działalności jest dobrowolną decyzją przewoźnika i jej konsekwencje nie mogą obciążać pasażerów.

W rezultacie pozwany nie udowodnił, że w analizowanym przypadku miały miejsce „nadzwyczajne okoliczności”, które dotyczyłyby konkretnie i w sposób bezpośredni lotu, z którego powód wywodził swoje roszczenie, a które zwalniałyby pozwanego od odpowiedzialności na podstawie art. 5 ust. 3 Rozporządzenia nr 261/2004 r.

Nawet gdyby uznać, że w niniejszej sprawie zaistniały nadzwyczajne okoliczności w rozumieniu rozporządzenia 261/2004, które dotyczyły bezpośrednio lotu numer (...), to i tak powództwo zasługiwałoby na uwzględnienie. Pozwany bowiem nie udowodnił – nawet nie podjął takiej próby – że podjął wszelkie racjonalne środki celem uniknięcia opóźnienia. Tym samym nawet gdyby podzielić argumentację pozwanego co do wystąpienia w niniejszej sprawie nadzwyczajnych okoliczności, to i tak brak dowodów na spełnienie przez pozwanego wszystkich przesłanek zwalniających go od odpowiedzialności względem powódki.

Wobec powyższego powódce przysługiwało zryczałtowane odszkodowanie za opóźnienie lotu w kwocie 400 euro, stosownie do art. 7 ust. 1 lit b Rozporządzenia (WE) nr 261/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r.

O odsetkach od należności głównej Sąd orzekł na podstawie art. 481 § 1 i § 2 k.c. w zw. z art. 455 k.c. Powód nie udowodnił, kiedy pozwany otrzymał przedsądowe wezwanie do zapłaty. Sąd przyjął więc, że skutecznym wezwaniem do zapłaty było dopiero doręczenie pozwanemu odpisu pozwu, co nastąpiło w dniu 11 września 2019 r. (epo – k. 14). Od tego dnia pozwany pozostawał w opóźnieniu ze spełnieniem świadczenia i od tej daty należało zasądzić odsetki, oddalając żądanie odsetkowe za wcześniejszy okres jako niezasadne.

Mając powyższe na uwadze, Sąd orzekł jak w punktach 1-2 sentencji wyroku.

O kosztach postępowania Sąd orzekł na podstawie art. 100 zd. 2 k.p.c., odstępując od ich stosunkowego rozdzielenia z uwagi na fakt, że powódka przegrała sprawę w niewielkiej części. Na koszty procesu poniesione przez powódkę, do zwrotu których zobowiązany jest pozwany złożyły się:

- opłata od pozwu w wysokości 30 zł, ustalona na podstawie art. 28 pkt 1 ustawy z 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych,
- opłata skarbową od pełnomocnictwa w wysokości 17 zł,
- wynagrodzenie pełnomocnika w osobie adwokata w kwocie 900 zł (§ 2 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie).

Na podstawie powołanych przepisów Sąd orzekł jak w punkcie 3 wyroku.

W., dnia 7 stycznia 2020r.

sędzia D. P.

ZARZĄDZENIE

odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi pozwanego.